

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

HALİS DOĞAN - TÜRKİYE DAVASI (No:2)

(Başvuru no:71984/01)

KARARIN ÖZET ÇEVİRİSİ

STRAZBURG

25 TEMMUZ 2006

İşbu karar Sözleşme'nin 44 § 2. maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup şekli bazı düzeltmelere tabi tutulabilir.

© T.C. Dışişleri Bakanlığı, 2006. Bu gayriresmi özet çeviri Dışişleri Bakanlığı Avrupa Konseyi ve İnsan Hakları Genel Müdür Yardımcılığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Dışişleri Bakanlığı Avrupa Konseyi ve İnsan Hakları Genel Müdür Yardımcılığı'na atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 71984/01 başvuru no'lu davanın nedeni, Türk vatandaşı Halis Doğan'ın (Başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) 18 Mayıs 2001 tarihinde, Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Sözleşmesi'nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur. Adli yardımdan faydalanan başvuran, İstanbul Barosu avukatlarından İ. Bilmez tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

1944 doğumlu başvuran İstanbul'da ikamet etmektedir. Başvuran olayların meydana geldiği dönemde *Özgür Bakış* gazetesinin sahibiydi.

Gazetenin sahibi olarak başvuran, 18 Nisan 1999 tarihinden 23 Nisan 2000 tarihine kadar *Özgür Bakış* gazetesini yayınlamıştır.

1. *Özgür Bakış Gazetesi'nin 270. sayısına ilişkin Cezai Yargı Usulü*

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM), 12 Ocak 2000 tarihinde, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı'nın aynı gün yaptığı talep üzerine ve 5680 sayılı Basın Kanunu'na ek 281 maddesi uyarınca 12 Ocak 2000 tarihinde çıkan *Özgür Bakış'ın* 270. sayısının toplatılması kararı almıştır.

Cumhuriyet Başsavcısı, 20 Ocak 2000 tarihinde 3713 sayılı Kanun'un 881, 2 ve *in fine* ve 682 ve *in fine* maddeleri, 5680 sayılı Kanuna ek 281 maddesi ile beraber Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 36. maddesi uyarınca başvuran aleyhinde ceza davası açmıştır. Cumhuriyet Başsavcısı, basın yoluyla silahlı örgüt propagandası yaptığı gerekçesiyle başvuranın mahkum edilmesini, sözkonusu gazetenin feshini, ele geçirilen malların müsaderesini istemiştir.

DGM, 8 Kasım 2000 tarihli bir kararla, 3713 sayılı Kanun'un 882 ve TCK'nın 59. maddeleri uyarınca, "*İmralı'ya ulaşamayan mektuplar*" başlıklı yazı nedeniyle ayrımcı propaganda yapıldığı gerekçesiyle gazetenin sahibi olarak başvuranı 1.073.400.000 TL (yaklaşık 1.840 Euro) ağır para cezasına çarptırmıştır.

DGM, 3713 sayılı Kanun'un 682 ve *in fine* ve TCK'nın 59. maddeleri uyarınca, "*PKK başkanlık konseyi üyesi Murat Karayılan: Çözumsuzlük dayatılmasın*" başlıklı makaleyi yayınladığı gerekçesiyle gazetenin sahibi olarak başvuranı 1.073.400.000 TL (yaklaşık 1.840 Euro) ağır para cezasına çarptırmıştır.

DGM, TCK'nın 72. maddesi uyarınca cezaların birleştirilmesine ve sonuç olarak başvuranın toplam 2.146.800.000 TL (karar tarihinde yaklaşık 3.678 Euro) ağır para cezasına çarptırmıştır.

Son olarak DGM, 5680 sayılı Kanunu'na ek 281 maddesi uyarınca gazetenin yayınlanmasının bir ay süreyle yasaklanmasına karar vermiştir.

Yargıtay 12 Mart 2001 tarihli bir kararla, itiraz edilen kararı onamıştır.

2. Özgür Bakış Gazetesi'nin 318. sayısına ilişkin Cezai Yargı Usulü

İstanbul DGM, 29 Şubat 2000 tarihinde, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı'nın aynı gün yaptığı talep üzerine ve 5680 sayılı Basın Kanunu'na ek 2§1 maddesi uyarınca 29 Şubat 2000 tarihinde çıkan *Özgür Bakış*'ın 318. sayısının toplatılması kararı almıştır.

Cumhuriyet Başsavcısı, 3 Mart 2000 tarihinde 3713 sayılı Kanun'un 6§2 ve *in fine* maddesi, TCK'nın 36. maddesi ile beraber 5680 sayılı Kanuna ek 2§1 maddesi uyarınca başvuran aleyhinde ceza davası açmıştır. Cumhuriyet Başsavcısı, basın yoluyla silahlı örgütün propagandasını yaptığı gerekçesiyle başvuranın mahkum edilmesini, söz konusu gazetenin feshini, ele geçirilen malların müsaderesini istemiştir.

DGM, 26 Eylül 2000 tarihinde 3713 sayılı Kanun'un 6§2 maddesi uyarınca gazetenin sahibi olarak başvurunu 1.735.920.000 TL (karar tarihinde yaklaşık 2.973 Euro) ağır para cezasına çarptırmıştır. DGM, 5680 sayılı Kanunu'na ek 2§1 maddesi uyarınca gazetenin yayınlanmasının üç gün süreyle yasaklanmasına karar vermiştir.

Yargıtay 26 Şubat 2001 tarihli bir kararla, itiraz edilen kararı onamıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. BAŞVURUNUN KABULEDİLEBİLİRLİĞİ HAKKINDA

A. AİHS'nin 6§1 (tarafsızlık ve bağımsızlık), 7, 9, 13, 17, 18 ve 14. maddelerine (tek başına yada 9 ve 10. maddeleri ile beraber) dayanılarak yapılan şikayetler

Başvuran, öncelikle kendisini yargılayan ve mahkum eden DGM'nin tarafsız ve bağımsız olmamasından şikayetçi olmaktadır. Özellikle başvuran, sadece Asliye Ceza Mahkemeleri yada Ağır Ceza Mahkemeleri'nin 5680 sayılı Basın Kanunu alanına giren suçlar hakkında karara varmaya yetkili olduklarını savunmaktadır. Ayrıca başvuran, kendisinin yazmadığı makaleler nedeniyle mahkum edildiğini ileri sürmektedir. Başvuran ayrıca hakkında verilen mahkumiyet kararlarına itiraz etmek için iç hukuk yollarının mevcut olmadığından şikayetçi olmaktadır. Bu bağlamda başvuran, 6§1, 7, 9, 13, 17, 18 ve 14. maddeleri (tek başına yada 9 ve 10. maddelerle birlikte) ileri sürmektedir.

AİHM, başvurunu mahkum eden mahkemenin tarafsız ve bağımsız olmamasına ilişkin yaptığı şikayet konusunda, bir taraftan mahkemenin üç sivil hakimden oluştuğunu ve diğer yandan başvuranın bu yönde hiçbir açıklama getirmediğini not etmektedir. Diğer şikayetler ise hiçbir şekilde delillerle desteklenmemiştir.

AİHM, elinde bulunan unsurların tümünü gözönüne alarak ve dile getirilen iddiaları incelemeye yetkili olduğundan dolayı, söz konusu şikayetler hakkında hiçbir ihlalin bulunmadığını belirtmektedir. Buradan başvurunun bu kısmının AİHS'nin 35§3 ve 4 maddesi uyarınca dayanaktan açıkça yoksun olduğu gerekçesiyle reddedilmesi gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır.

B. AİHS'nin 10 ve 6§1 (Cumhuriyet Başsavcısı tebliğnamesinin tebliğ edilmemesi) ve 1 No'lu Protokol'ün 1. maddelerine (AİHS'nin 14. maddesi ile birlikte) dayanılarak yapılan şikayetler

AİHM, AİHS'nin 10 ve 6§1 (Cumhuriyet Başsavcısı tebliğnamesinin tebliğ edilmemesi) ve 1 No'lu Protokol'ün 1. maddelerine (AİHS'nin 14. maddesi ile birlikte) dayanılarak yapılan şikayetlerin, AİHS'nin 35§3 ve 4 maddesi uyarınca dayanaktan açıkça yoksun olmadığını ve başka hiçbir kabuledilebilirlik gerekçesiyle ters düşmediğini tespit etmektedir. Dolayısıyla şikayetleri kabuledilebilir ilan etmek uygun olacaktır.

II. AİHS'NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tebliğnamesinin tebliğ edilmemesinden şikayetçi olmaktadır. Başvuran AİHS'nin 6§1 maddesinin ihlal edildiğini ileri sürmektedir.

AİHM, başvuranın sunduğu şikayete benzer bir şikayeti incelediğini ve Cumhuriyet Başsavcısı görüşlerinin niteliğini ve yargılanan bir kimsenin bu görüşlere yazılı olarak cevap verme olasılığının bulunmamasını gözönüne alarak, tebliğnamenin tebliğ edilmemesinden dolayı AİHS'nin 6§1 maddesinin ihlal edildiği sonucuna vardığını hatırlatır (Bkz. Göç ve Abdullah Aydın-Türkiye (no: 2), no: 63739/00).

AİHM, işbu davayı incelemiş ve Hükümet'in bu durumda farklı bir sonuca ulaşılmasını sağlayacak ne bir olay ne de argüman sunduğuna kanaat getirmektedir.

Dolayısıyla bu davada AİHS'nin 6§1 maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 10. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, cezaya mahkum edilmesinin düşünce ve ifade özgürlüğü hakkını ihlal ettiğini savunmaktadır.

Başvuran, gazetenin sahibi olarak, PKK lideri Abdullah Öcalan'ın yakalanması ve yargılanması ile ilgili olaylar ve bu örgüt şeflerinden birinin beyanları hakkında kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla suç unsuru teşkil eden makaleleri yayınladığını savunmaktadır. Kamuoyu, Devlet'in resmi makamlarının izni alınarak iletilen bilgiler yada Devlet'in halk için uygun olarak değerlendirdiği yada onayladığı bilgilerle sınırlandırılmamalıdır. Burada sözkonusu olan, demokratik toplumun temel ilkelerinden biridir. Başvuran yasal olarak yayınlanan bir gazetenin sahibi olarak, yayınlanan makalelerden sorumlu tutulmamalıdır.

Başvuran, o dönemde yada bu eserin yayınlanmasının ardından, PKK yada yandaşları tarafından hiçbir terör yada şiddet eyleminin işlenmediğini belirtmektedir. Eserin yayınlanmasıyla hiçbir şekilde teröre destek sağlanmamıştır.

Başvuran, para cezasına çarptırılması ve derginin yayınlanmasının bir ay süreliğine yasaklanmasının, orantılı olmayan tedbirler olduğunu savunmaktadır.

Hükümet, ulusal mahkemelerin bölücülüğü öven sözlerden dolayı başvurunu mahkum ettiklerini tespit etmektedir. Başvuran hakkında verilen mahkumiyet kararı AİHS'nin 10. maddesinin ikinci paragrafına uygun olup, sözkonusu paragraf, milli güvenliğin sağlanması,

toprak bütünlüğünün ve kamu güvenliğinin korunması sözkonusu olduğunda, benzeri tedbirlerin alınmasını sağlamaktadır.

Hükümet, AİHM'nin konuya ilişkin içtihadına atıfta bulunarak, PKK Başkanlık Konseyi üyesi Murat Karayılan'ın açıklamalarındaki ve gazetenin 270. sayısında yayınlanan “İmralı’ya ulaşamayan mektuplar”, “Amed’deki seslenişinizi bekliyoruz” başlıklı makaledeki bazı sözlerin terör örgütünün, bu durumda PKK'nın propagandası olarak analiz edilebileceğini hatırlatmaktadır.

Hükümet’e göre müdahale, AİHS'nin yer verdiği ilkelere aykırı olan tehlikeli kavramların promosyonunu kararlı bir şekilde ortadan kaldırma amacını gütmektedir. İfade edilen sözlerin, hassas ve tehlikeli hatta patlama noktasındaki sosyal bir durumda, PKK'nın propagandasını yapma amacı vardı. Metnin bütünü gözönüne alınırsa, yapılan propagandada, şiddetin, terörün, savaşın ve kanın yayılmasına yönelik ifadeler yer almaktadır.

Hükümet, başvurana verilen cezaların güdülen amaç için uygun ve orantılı olduğunu savunmaktadır.

AİHM, başvuranın cezaya mahkum edilmesinin AİHS'nin 10§1 maddesinin koruduğu ifade özgürlüğü hakkına müdahale oluşturduğuna tarafların itiraz etmediğini not etmektedir. Ayrıca müdahalenin, kanun -3713 sayılı Kanun'un 6§2 ve 5680 sayılı Kanuna ek 2§1 maddeleri- tarafından öngörüldüğüne ve 10§2 maddesi uyarınca ulusal güvenliğin sağlanması ve toprak bütünlüğünün korunmasının yanısıra, düzenin korunması ve suçun önlenmesi gibi birçok amaçlar güttüğüne de itiraz edilmemektedir (Bkz. *Baran-Türkiye*, no: 48988/99). AİHM, bu değerlendirmeyi benimsemiştir. Buna karşın taraflar arasındaki uyuşmazlık müdahalenin “demokratik toplumda gerekli olup olmadığı” hususuna dayanmaktadır.

AİHM, daha önce buna benzer sorunların ortaya çıktığı davaları incelemiş ve AİHS'nin 10. maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir (Bkz. özellikle *Ceylan-Türkiye*, no: 23556/94, *Öztürk-Türkiye*, no: 22479/93, *İbrahim Aksoy*, *Karkın-Türkiye*, no: 43928/98 ve *Kızılyaprak-Türkiye*, no: 27528/95).

AİHM, işbu davayı içtihadı ışığında incelemiş ve Hükümet'in bu durumda farklı bir sonuca ulaşılmasını sağlayacak ne bir olay ne de argüman sunduğuna kanaat getirmektedir. Bu davada AİHM, makalelerde kullanılan terimlere ve yayınlandıkları bağlama önem vermiştir. Bu bağlamda, göreceği davanın bulunduğu koşulları ve özellikle terörle mücadeleye bağlı zorlukları gözönünde bulundurmaktadır (Bkz. *İbrahim Aksoy* ve 9 Haziran 1998 tarihli *Incal-Türkiye* kararı).

Başvuranın Özgür Bakış gazetesinin sahibi olarak mahkum edildiği ihtilaflı makaleler, cezaevine konulan PKK lideri Abdullah Öcalan, onun yargılandığı davanın gidişatı, PKK'nın silahlı mücadelesi ve Türkiye'deki demokratikleşme süreci hakkında ifadeler içermektedir. Sözkonusu ifadeleri kullananlardan biri de, sözüedilen örgütün şeflerinden biri olan Murat Karayılan'dır.

AİHM, DGM'nin, dava konusu makalelerin ayrımcı propaganda ifadelerini ve silahlı örgüt propagandası içerdiğine kanaat getirdiğini belirtmektedir. Ancak, ulusal mahkeme kararlarında yer alan gerekçelerin, başvuranın ifade özgürlüğü hakkına müdahale edilmesini haklı göstermek için yeterli olduğu düşünülemez (Bkz. *mutatis mutandis*, *Sürek-Türkiye* (no: 4), no: 24762/94). AİHM, özellikle makalelerin sert ifadeler içeren bazı bölümlerinin, Devlet

hakkında negatif bir tablo çizdiğini ve böylece anlatıya olumsuz bir anlam yüklediğini ancak, ne şiddet kullanmaya, ne silahlı mücadeleye, ne de ayaklanmaya teşvik ettiğini ve AİHM'nin gözünde, dikkate alınması gereken başlıca unsur olan konuşmanın kin güden bir konuşma olmadığını gözlemlemektedir (Bkz. *a contrario*, *Sürek-Türkiye* (no:1), no: 26682/95, ve *Gerger-Türkiye*, no:24919/94).

AİHM, müdahalenin orantılı olup olmadığını tespit etmek söz konusu olduğunda, verilen cezaların niteliği ve şiddetinin gözönünde bulundurulması gereken unsurlar olduğunu belirtmektedir.

AİHM, başvuran hakkında verilen mahkumiyet kararının hedeflenen amaçlarla orantılı olmadığı ve dolayısıyla “demokratik toplumda gerekli” olmadığı sonucuna varmıştır. AİHS'nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

IV. 1 NO'LU PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, *Özgür Bakış* gazetesinin müsadere edilmesi ve yayınlanmasının yasaklanması tedbirinin, ticari kazanç sağlamaya çalışma amacının bulunmasından dolayı kendisine maddi zarar verdiğini savunmaktadır. Başvuran AİHS'nin 14. maddesi (ayrımcılık yasağı) ile beraber 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesini (mülkiyet hakkı) ileri sürmektedir.

AİHM, başvuranın şikayetçi olduğu müsadere ve yasaklama tedbirinin verilen mahkumiyet kararının yan etkisini oluşturduğunu belirtmektedir. Sonuç olarak AİHM bu şikayeti ayrıca incelemeye gerek olmadığına kanaat getirmektedir (Bkz. *Öztürk*).

V. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran, 40.000 Euro tutarında maddi zarara uğradığını iddia etmektedir. Ayrıca başvuran, 40.000 Euro tutarındaki manevi zararının tazmin edilmesini istemektedir.

Hükümet bu iddialara itiraz etmektedir.

AİHM, iddia edilen maddi zarar konusunda sunulan delillerin AİHS'nin 10. maddesinin ihlal edilmesinden doğan zararın net bir şekilde belirlenmesini sağlamadığına kanaat getirmektedir (aynı yönde bkz. *Karakoç ve diğerleri-Türkiye*, no: 27692/95, 28138/95 ve 28498/95). Buradan yola çıkarak AİHM, bu talebi reddetmektedir. Buna karşın AİHM, manevi zarar adı altında başvurana 7.000 Euro ödenmesinin uygun olacağına kanaat getirmektedir.

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuran, AİHM önünde yapılan masraf ve harcamalar için 2.027 Euro istemektedir.

Hükümet bu iddialara itiraz etmektedir.

AİHM, avukat ücreti ilgili hiçbir not sunmamasına rağmen başvuranın avukatının davaya gösterdiği özeni dikkate alarak, 41. madde gereğince hakkaniyete uygun olarak, 1.500

Euro'nun başvurana ödenmesine karar vermiştir. AİHM adli yardım adı altında başvurana ödenen tutarın, *Halis Doğan-Türkiye* (no: 75946/01) davası çerçevesinde daha önce miktardan düşürüldüğünü not etmektedir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME,

1. Oybirliğiyle başvurunun Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tebliğnamesinin tebliğ edilmemesine, ifade özgürlüğü ve mallarına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin şikayetler konusunda *kabuledilebilir olduğuna, geri kalan kısmın kabuledilemez olduğuna;*

2. Oybirliğiyle AİHS'nin 6§1 maddesinin ihlal edildiğine;

3. İki oya karşı beş oyla, AİHS'nin 10. maddesinin ihlal edildiğine;

4. Oybirliğiyle, 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesine (AİHS'nin 14. maddesi ile birlikte) ilişkin yapılan şikayeti ayrıca incelemeye gerek olmadığına;

5. İki oya karşı beş oyla;

a) Bu kararın, AİHS'nin 44§2 maddesine göre kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet'in başvurana:

- i. manevi tazminat için 7.000 (yedi bin) Euro;
- ii. masraf ve harcamalar için 1.500 (bin beş yüz) Euro;
- iii. miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak *ödemesine;*

b) Belirtilen süre bitiminden ödemenin yapıldığı tarihe kadar geçen süre için, yukarıda belirtilen tutara, Avrupa Merkez Bankası'nın kredi faiz oranına üç puan eklenmek suretiyle gecikme faizi *uygulanmasına;*

6. Oybirliğiyle, hakkaniyete uygun tazminata ilişkin diğer taleplerin *reddine;*

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve 25 Temmuz 2006 tarihinde, İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

İşbu karar ekinde, AİHS'nin 45§2 ve İçtüzüğü'nün 74§2 maddeleri uyarınca hakim Cabral Barreto ve Türmen'in kısmi ayrık görüşleri yer almaktadır.

HAKİM CABRAL BARRETO VE TÜRME'İN KİSMİ AYRIŞIK OY GÖRÜŞÜ

AİHS'nin 10. maddesinin ihlal edildiği yönündeki çoğunluğun belirttiği görüşe katılmadığımızı üzümlerek belirtmek isteriz.

Suç unsuru teşkil eden ifadelerin, PKK lideri Abdullah Öcalan davası nedeniyle gergin bir ortamın hüküm sürdüğü bir dönemde yayınlandığını özellikle belirtmek gerekir.

Ayrıca, sözkonusu ifadeleri kullananlardan birinin de PKK'nın askeri lideri olan Murat Karayılan olduğunu da vurgulamak gerekir. Bu türden ifadeleri yayınlamak, bir terör örgütü liderinin bir şekilde meşrulaştırılması anlamına gelmektedir.

Dava konusu müdahale, bir demokratik toplumdaki güncel bir konu hakkında basın yoluyla yapılan yayınların, bu durumda gazetenin, temel rolü gözönüne alınarak incelenmelidir (Bkz. örneğin, *Fressoz ve Roire-Fransa*, no: 29183/95). Basının özellikle terör tehdidine karşı toprak bütünlüğü yada milli güvenlik gibi Devletin hayati çıkarlarının korunması yada suçun önlenmesi ve düzenin sağlanması amacıyla belirlenen sınırları aşmaması gerekse de, kamuoyunu bölen sorunlar da dahil olmak üzere siyasi sorunlar hakkındaki bilgi ve düşünceleri iletmekle sorumludur. Basının haber verme görevine, kamuoyu için haber alma hakkı da eklenmektedir (Bkz. *mutatis mutandis*, 8 Temmuz 1986 tarihli *Lingens-Avusturya* kararı).

Bu davada, makalelerde kullanılan ifadeler ve yayımlandıkları bağlama özel bir ihtimam göstereceğiz. Bu bakımdan kendisine incelemek üzere sunulan durumun içinde bulunduğu koşulları özellikle terörle mücadeleye bağlı zorlukları gözönünde bulundurmaktayiz (Bkz. *İbrahim Aksoy ve Incal*).

Gazetenin 270. sayısında çıkan makale ve yazı yoluyla, gazete, PKK liderlerinden biri olan Murat Karayılan'ın aralarında bulunduğu iki kişiye, diğer konuların yanı sıra PKK'nın silahlı mücadeleye başvurmasına ilişkin görüşlerini sunmalarını sağlamaktadır. “İmralı'ya ulaşmayan mektuplar” : “Amed'deki seslenişinizi bekliyoruz” türünden ifadeler kullanarak ihtilafın diğer oyuncusunu (Abdullah Öcalan) vurgulamak gibi açık bir niyetin bulunduğunu tespit etmekteyiz.

PKK'nın askeri liderlerinden biri olan Murat Karayılan'ın kullandığı dava konusu teşkil eden sözlerin bazı kısımlarını vurgulamak gerekir. “Kürt tarafın” ve muhalifi “Türkiye'nin” tutumları hakkında yapılan bir analize dayanarak, Türkiye derhal “adil ve sağlam” bir kararın alınmasını istemektedir. Aksi halde, “olumlu çözüm süreci” zora sokulacak, bu da çözümsüzlük anlamına gelecektir. Bize göre bu bağlamda böylesi sözlerin sarfedilmesi, yeniden silaha başvurmaları için üstü kapalı bir çağrı olarak değerlendirilebilir.

Aynı kişinin gazetenin 318. sayısında ifade edilen sözleri konusunda birçok yorum yapılabilir. Ancak her halükarda bu sözler, PKK tarafından belirlenen hedeflere ulaşma amacıyla kullanılacak yöntemler konusunda karmaşıklık arz etmektedir. Bir yandan geçmişte PKK tarafından kullanılan yöntemlerin savunulduğu tespit edilmektedir. Diğer yandan Murat Karayılan, şiddet içeren yöntemlere geri dönüşü gözardı etmeyerek, “baskının” devam etmesi durumunda, benzeri tedbirleri kabul etmenin gerekeceğini ima etmektedir. Bu koşullarda, “baskının çözümsüzlük anlamına geldiği” düşüncesini öne çıkarmak, PKK tarafından zorunlu kılınan koşulları karşı taraf kabul etmediği takdirde, yeniden silahlı mücadeleye başlanılacağına yönelik bir tehdit oluşturmaktadır.

Bu koşullarda, ulusal bir gazetede yayınlanan ve özellikle PKK'nın askeri liderlerinden biri tarafından sarfedilmiş, yeniden silahlı mücadeleye başlanılacağı imasında bulunan benzeri sözleri, birçok insanın ölümüne ve geniş bir bölgede olağanüstü hal ilan edilmesine neden olan, yaklaşık 1985 yılından bu yana PKK üyeleri ile güvenlik kuvvetleri arasında ciddi çatışmaların meydana geldiğı Güneydoğı bölgesinde varolan gergin ortamı daha da vahimleştirecek nitelikte oldukları söylenebilir (25 Kasım 1997 tarihli *Zana-Türkiye* kararı).

Ayrıca *Sürek-Türkiye* (no:1) davasında denildiğı gibi, gazetenin sahibi olarak başvuranın makalelerde dile getirilen görüşlere katılmaması, bu sonuca varılmasında hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Sonuç itibariyle, makaleyi kaleme alan kişilere, şiddeti ve kini körükleyebilecek herhangi bir dayanak sunulmamıştır. Bu bağlamda, çatışmaların ve tansiyonun yüksek olduğı durumlarda önem arzeden bir role sahip olan gazeteci ve yazarların, kamuoyuna haber alma ve verme sırasında üstlendikleri “sorumluluk ve görevlerin” altını çiziyoruz (*Sürek* (No:1) ve *Halis Doğan*).

Bu bağlamda, başvurana gazetenin sahibi olarak verilen para cezası makul olarak “kaçınılmaz bir sosyal ihtiyaca” cevap verdiğı ve mahkumiyet kararını haklı göstermek için makamların ileri sürdüğü gerekçelerin “uygun ve yeterli” olduğı sonucuna varabiliriz.

Bütün bu unsurları ve böyle bir durumda ulusal makamların faydalandığı takdir payını gözönüne alarak, dava konusu teşkil eden müdahalenin izlenen meşru amaçlarla orantılı olduğuna kanaat getirmekteyiz.